

Til lovforslag nr. L 90. Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 19. juni 1998

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af visse detailsalgspakninger og visse poser af papir eller plast m.v.

(Vægtbaseret emballageafgift)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til skatteministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og mundtlige henvendelser fra:

Aage Mottlau A/S,
Brancheforening for Flaskegenbrug,
Bryggeriforeningen og Danske Læskedrik Fabrikker,
Danisco Distillers,
Dansk Handel & Service,
Dansk Industri,
FDB,
Karton & Miljø og
Legetøjsbranchens Fællesråd.

En af henvendelserne til udvalget og skatteministerens kommentar hertil samt nogle af udvalgets spørgsmål og skatteministerens svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Der er af skatteministeren og et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledende bemærkninger.

Et *mindretal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Centrum-Demokraternes og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af skatteministeren stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (Venstres, Det Konservative Folkepartis, Dansk Folkepartis og Frem-

skridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet vil stemme for de af skatteministeren og det af et mindretal under nr. 8 stillede ændringsforslag og imod de under nr. 3-7 af et mindretal stillede ændringsforslag.

Et mindretal inden for mindretallet (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) har den opfattelse, at man skal være tilbageholdende med brug af vores ressourcer. Derfor er der god fornuft i, at der indføres afgift på emballager. Men afgiften skal have et miljøsigt.

Det skal derfor være således, at emballageafgiften giver et incitament til mere miljørigtig adfærd. Imidlertid løser regeringen ikke denne opgave med nærværende lovforslag. Regeringen er mest optaget af at sikre et provenu til statskassen og er mindre optaget af miljøside. Den første emballageafgift udviklede sig til kaos og tragikomiske situationer, hvor metaldåser med aerosoldrivgasser blev billigere end plastflasker med manuelle spraypumper. Dertil kom, at en række danskproducerede emballager blev så kostbare, at de blev erstattet af importerede miljøskadelige emballager. Dette cirkus blev for meget selv for den afgiftshungrende regering.

Derfor nærværende lovforslag.

Regeringen har lyttet til en del af debatten og derfor stillet en række realistiske ændringsforslag, som alle støttes af mindretallet.

Men miljøsigtet er stadig underordnet i forhold til finansministerens krav om provenu til

Bet. o. lovf. vedr. afgift af visse detailsalgspakninger m.v.

statskassen. Det er ærgerligt, eftersom befolkningens aktive medvirken derved mindskes.

En emballageafgift skal være således indrettet, at den tilskynder til mere miljøvenlig adfærd. Findes der f.eks. komposterbare eller spiselige emballager, skal de selvfølgelig ikke afgiftsbelægges, men være et billigere alternativ for producenter og forbrugere. Derfor støtter mindretallet Enhedslistens ændringsforslag (nr. 8) på dette punkt.

Regeringens lovforslag vil ikke give valgmuligheder, eftersom man jo skal hente remoulade, ketchup, vaskemiddel, mælk og frugtjuice hjem fra butikkerne indpakket i emballage. I stedet skulle man afgiftsbelægge overemballering. Det vil have et miljøsigte. Men hvad skal forbrugeren gøre, når der købes frugtjuice? Hvordan skal man tage produktet med hjem? Alle typer emballager belægges med afgift uanset deres miljøpåvirkning. Forbrugeren skulle jo gerne stimuleres til at vælge de emballager, der belaster miljøet mindst. Men det vil give et provenutab for statskassen, hvorfor regeringen fravælger den miljørigtige og bæredygtige løsning.

Endelig er det Fremskridtspartiets opfattelse, at en emballageafgift skal være neutral for befolkningens skattebelastning. Provenuet skal derfor tilbageføres til virksomheder og forbrugere. Regeringens politik betyder, at man lader afgiftsprovenuet indgå i statens samlede økonomi. Hvis forbrugeren mindsker deres emballageforbrug, vil statskassen lide tab. Den dårlige sammenhæng bliver bedst undgået, hvis afgiften slet ikke indgår i statens finansiering, men derimod krone for krone returneres til borgere og virksomheder i form af lempelse i andre skatter eller afgifter. Da vil der være miljø, bæredygtighed og sund, fornuftig økonomi i sagen. Nærværende lovforslag er en simpel afgiftsopkrævning pakket ind i nogle letkøbte miljøargumenter, som ikke holder.

Et tredje mindretal (Enhedslistens medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Mindretallet vil stemme imod de af skatteministeren under nr. 1 og 2 stillede ændringsforslag og for de øvrige af skatteministeren stillede ændringsforslag.

Mindretallet bemærker, at det foreliggende lovforslag efter mindretallets mening ikke har en tilstrækkelig miljøprofil. Således finder mindretallet

tallet, at afgiften skal sammensættes, så den medvirker til udfasning af en række uønskede materialer som pvc og tungmetaller samt udfasning af uønskede kemikalier, således som dette kommer til udtryk i Miljøstyrelsens oversigt herover.

Selv om det er regeringens politik at opretholde et meget stort energibidrag fra affaldsforbrænding, fordi dette fejlagtigt opfattes som en del af den vedvarende energiproduktion, finder mindretallet, at emballagepolitikken skal sigte på at fjerne emballagen fra forbrændingsanlæggene. Derfor skal en emballageafgift have indbygget en samlet dynamik, som dels sigter på minimering af emballagen, dels sigter på at fremme anvendelsen af emballage, som genbruges eller kan komposteres, dvs. kan indgå i det økologiske kredsløb sammen med husholdningernes organiske affald. Heri ligger endvidere, at godkendelse som komposterbar emballage indebærer, at emballagen ikke må indeholde økologisk betænkelige stoffer i komposteret tilstand.

Mindretallet har derfor stillet en række ændringsforslag, der imødekommer disse ønsker til dynamisk emballageafgift:

For en række materialer foreslås afgiften sat op til det dobbelte. Dette vil fremme interessen for de øvrige materialer. Det foreslås at fordoble afgiften på normal plast, blik, stål og laminater. Det vil fremme emballagen af papir, pap, glas og træ. Afgifterne foreslås yderligere fordoblet, såfremt emballagen indeholder pvc, tungmetaller eller uønskede kemikalier, jf. den af Miljøstyrelsen udarbejdede liste herover.

Endelig foreslås det, at glas og al komposterbar emballage skal friholdes fra afgiften, hvilket netop vil indføre den dynamik, som kan sikre, at emballageafgiften får den rette økologiske profil.

Mindretallet ser endvidere gerne, at en væsentlig del af provenuet af afgiften afsættes til et udviklingsprogram, der kan fremme udviklingen og anvendelsen af komposterbar emballage som et miljørigtigt alternativ til de gængse emballager. Målet er således at nå frem til udvikling og anvendelse af emballager, der vil kunne få et grønt Ø-mærke, dvs. emballager, som er produceret ud fra økologiske råmaterialer og på økologisk forsvarlig måde, og som efter brug via kompostering kan indgå i det økologiske kredsløb.

Skatteministeren har stillet et ændringsfor-

slag, som indfører en større differentiering af emballagematerialerne, bl.a. under henvisning til øget miljømæssig effekt. Imidlertid anses miljøeffekten herved at være yderst begrænset i forhold til den bureaukratiske virkning af differentieringen. Mindretallet mener således, at de af mindretallet stillede ændringsforslag er betydelig lettere at administrere og samtidig har en væsentlig større miljøeffekt.

Et *fjerde mindretal* (Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) vil ved 3. behandling stemme hverken for eller imod lovforslaget. Mindretallet vil stemme for de af skatteministeren og det af et mindretal under nr. 8 stillede ændringsforslag og imod de under nr. 3-7 af et mindretal stillede ændringsforslag.

Kristeligt Folkeparti bemærker, at vi overordnet ønsker at flytte skat fra arbejde til forbrug til gavn for miljøet, således som det er intentionen med lovforslaget.

Kristeligt Folkeparti kan dog ikke tage ansvar for lovforslaget, som det foreligger på nuværende tidspunkt, idet det ikke i tilstrækkelig omfang er gennemarbejdet.

Kristeligt Folkeparti finder, at flere elementer i lovforslaget ikke fremmer miljøvenlig adfærd. For det første er afgiften på engangsemballage baseret på emballagematerialernes vægt og ikke

deres miljøbelastning. For det andet beskattes engangsemballage med en lavere sats end returemballage, hvilket fremmer anvendelse af engangsmateriale.

Kristeligt Folkeparti havde ellers hellere set, at der blev fastlagt en særlig afgiftssats for emballager fremstillet af genvundne materialer.

Kristeligt Folkeparti finder endelig, at lovforslaget lægger uforholdsmæssigt store administrative byrder på de virksomheder, der skal administrere ordningen.

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Til § 1

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af EL):

1) I den under *nr. 2* foreslåede affattelse af § 1, *stk. 1*, ændres »50« til: »20«.

2) *Nr. 5* affattes således:

»5. I § 2 indsættes som *stk. 3-8*:

»*Stk. 3.* For salgsemballager og multipak omfattet af § 1, *stk. 1*, *nr. 3-18*, bortset fra de af *stk. 1* og *2* omfattede beholdere, betales der afgift efter vægt. Afgiften udgør for emballage af

	pr. kg
1) fleksibelt fiberbaseret materiale	19 kr. 50 øre
2) ikke fleksibelt fiberbaseret materiale, virgint samt tekstiler	7 kr. 50 øre
3) ikke fleksibelt fiberbaseret materiale, genvundet	6 kr. 00 øre
4) plast, formfast	7 kr. 50 øre
5) plast, formfast og højfyldt	4 kr. 50 øre
6) plast, formfast og UN-godkendt	6 kr. 00 øre
7) plast, fleksibel	30 kr. 00 øre
8) aluminium	11 kr. 25 øre
9) hvidblik og andre stålemballager	3 kr. 75 øre
10) hvidblik og andre stålemballager, UN-godkendt	3 kr. 00 øre
11) glas og keramik	75 øre
12) laminat	15 kr. 00 øre
13) træ	6 kr. 00 øre

Stk. 4. I den afgiftspligtige vægt efter *stk. 3* indgår alle dele af emballagen. Hvis emballagen består af flere materialer, beregnes afgiften som summen af afgifterne af hvert enkelt materiale. Udgør et materiale mere end 90 pct. af emballagens vægt, kan afgiften beregnes efter satsen for

dette materiale og efter emballagens samlede vægt.

Stk. 5. For emballage eller emballagedele, der består af sammensatte materialer, som ikke kan skilles ad, beregnes afgiften efter afgiftssatsen for laminatemballage, jf. dog *stk. 4, 3. pkt.*

Stk. 6. Papir og karton, der vejer op til og med 100 g pr. m², afregnes som emballage nævnt i stk. 3, nr. 1.

Stk. 7. Såfremt der ikke foreligger dokumentation for, at indholdet af genvundet materiale udgør mindst 50 pct. i emballage af karton og pap nævnt i stk. 3, nr. 3, skal der betales afgift efter stk. 3, nr. 2.

Stk. 8. Såfremt der ikke foreligger dokumentation for, at indholdet af fyldstof i emballage nævnt i stk. 3, nr. 5, udgør mindst 50 pct., skal der betales afgift efter stk. 3, nr. 4.«

Af et *mindretal* (EL):

3) I det under *nr. 5* foreslåede § 2, *stk. 3*, affattes *nr. 2* således:

»2) plast. 22 kr. 62 øre.«

4) I det under *nr. 5* foreslåede § 2, *stk. 3*, affattes *nr. 4* således:

»4) hvidblik og andre stål-
emballager 5 kr. 00 øre«

5) I det under *nr. 5* foreslåede § 2, *stk. 3*, udgår i *nr. 5* ordene »glas og«.

6) I det under *nr. 5* foreslåede § 2, *stk. 3*, affattes *nr. 6* således:

»6) laminat 21 kr. 6 øre«.

7) I *nr. 5* indsættes i det foreslåede § 2, *stk. 5*, som 2. *pkt.*:

»For emballage, som indeholder pvc, tungmetaller og uønskede kemikalier, jf. Miljøstyrelsens liste over uønskede stoffer, beregnes afgiften som det dobbelte af afgiftssatsen for den pågældende materialekategori.«

Af et *mindretal* (EL), tiltrådt af et *mindretal* (V, KF, DF, FP og KRF):

8) I *nr. 5* indsættes efter det foreslåede stk. 5 som nyt stykke:

»*Stk. 6.* Der svares ikke afgift af emballager af materiale, som af Miljøstyrelsen er godkendt som komposterbart.«

Af *skatteministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

9) *Nr. 6* affattes således:

»6. § 3 affattes således:

»§ 3. Den, der med henblik på salg fremstiller afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1 eller 2, eller § 2 a, skal anmelde sin virksomhed til registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 2. Den, der driver mellemhandel med ubrugte afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1 eller 2, eller § 2 a, kan anmelde sin virksomhed til registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 3. Virksomheder, der pakker eller aftapper varer nævnt i § 1, stk. 1, nr. 3-18, skal anmelde sin virksomhed til registrering.

Stk. 4. Virksomheder omfattet af stk. 3, som har et årligt salg af afgiftspligtige varer svarende til en afgift på under 2.500 kr., skal dog ikke registreres eller betale afgift.

Stk. 5. Registrering kan nægtes eller tilbagekaldes, hvis virksomhedens lokaler er eller senere bliver indrettet på en sådan måde, at de statslige told- og skattemyndigheders kontrol efter § 15 ikke kan udføres på rimelig måde.

Stk. 6. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres efter denne lov hos de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 7. Til de registrerede virksomheder udstedes et bevis for registrering.«

10) *Nr. 8* affattes således:

»8. I § 4, *stk. 1*, indsættes efter »afgiftspligtige varer«: »eller virksomhedens forbrug af egne ubrugte varer.«

11) Efter *nr. 9* indsættes som nyt nummer:

»01. I § 5, *stk. 1*, indsættes efter *nr. 3*:

»4. brugte varer, hvoraf der tidligere er betalt afgift.«

Nr. 4 og *5* bliver herefter *nr. 5* og *6*.«

12) *Nr. 11* affattes således:

»11. § 6, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* De statslige told- og skattemyndigheder meddeler virksomheder bevilling til godtgørelse af den erlagte afgift af beholdere omfattet af § 1, nr. 1 eller 2, der brugte leveres tilbage og sælges til fornyet anvendelse i udlandet. Det er endvidere en betingelse for godtgørelsen, at be-

holderne eller tilsvarende beholdere er modtaget fra udlandet og afgiftsberigtiget af virksomheden mindre end 1 år, før de leveres tilbage.««

13) Nr. 12 affattes således:

»12. § 6, stk. 6 og 7, affattes således:

»Stk. 6. Emballage, der hos den detailhandlende påfyldes eller på anden måde anvendes til emballering af varer omfattet af § 1, nr. 18, med henblik på salg til den endelige bruger, er fritaget for afgift.

Stk. 7. De statslige told- og skattemyndigheder fastsætter de nærmere regler for afgiftsfritagelse og afgiftsgodtgørelse efter stk. 1-6.««

14) I den under nr. 15 foreslåede affattelse af § 7 a, stk. 4, ændres »500« til: »2.500«.

15) Efter nr. 16 indsættes som nyt nummer:

»02. I § 15, stk. 5, ændres to steder »detailsalgspakninger« til: »emballage«.

16) Nr. 17 affattes således:

»17. I § 18, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 3, stk. 1, 1. pkt.« til: »§ 3, stk. 1, 3 eller 6«.

17) Efter nr. 17 indsættes som nyt nummer:

»03. I § 18, stk. 1, nr. 5, ændres »§ 3, stk. 1,« til: »§ 3, stk. 5,«.

Til § 2

18) I stk. 1 udgår 2. pkt.

19) I stk. 2 udgår 2. pkt.

20) I stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 3, stk. 5,« til: »§ 3, stk. 3 eller 6,«.

21) Stk. 3, 2. pkt., udgår.

22) Efter stk. 6 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 7. Virksomheder, der er registreret efter § 3, stk. 1 eller 2, i lov om afgift af visse detailsalgspakninger og visse poser af papir eller plast m.v., og som efter lovens ikrafttræden ikke med henblik på salg vil fremstille afgiftspligtige poser eller varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1 eller 2, i lov om afgift af visse emballager samt visse poser af papir eller plast m.v., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, eller drive mellemhandel med sådanne ubrugte varer, skal afmeldes fra regi-

strering hos de statslige told- og skattemyndigheder.«

Stk. 7 og 8 bliver herefter stk. 8 og 9.

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Det foreslås, at volumengrænsen for, hvilken emballage der er afgiftsfri, nedsættes fra 50 l til 20 l. Herved videreføres den volumengrænse, der findes i den gældende lovgivning. Enhver form for emballage med et rumindhold på over 20 l er herefter afgiftsfri, uanset om der er tale om salgsemballage, multipak eller transportemballage. Transportemballage er fortsat afgiftsfri uanset rumindhold. En volumengrænse på 20 l sikrer, at transportemballage i langt de fleste tilfælde holdes uden for afgiften, uden at der skal foretages en særskilt vurdering af, om der er tale om transportemballage eller f.eks. multipak.

Til nr. 2

Det foreslås, at de oprindeligt foreslåede 7 materialeafgiftssatser differentieres yderligere, så der i alt bliver tale om 13 forskellige afgiftssatser. Herved opnås der en forbedring af afgiftens miljøvirkning og en højere grad af konkurrencemæssig ligestilling mellem forskellige materialeanvendelser. Samtidig foreslås der justeringer i vægningen mellem de forskellige afgiftssatser.

Det foreslås for det første, at afgiftssatsen for papir, karton, pap og tekstiler opdeles på 3 forskellige satser for henholdsvis papir (fleksibelt fiberbaseret materiale), virgint karton og pap (ikke fleksibelt fiberbaseret materiale) og tekstiler samt genvundet karton og pap. Der kan herved tages større hensyn til vægtforskellene på materialerne. Det betyder bl.a., at der kan tages hensyn til, at emballager fremstillet af genvundet karton og pap er tungere end tilsvarende virgint (nyproduceret) karton og pap.

Der er fastsat en objektiv vægtgrænse, der afgrænser papir fra pap. Hvis papir eller karton vejer op til og med 100 g pr. m², skal det afgiftsbelægges som papir (fleksibelt fiberbaseret materiale).

Det foreslås for det andet, at afgiftssatsen for plast opdeles på 4 forskellige satser for henholdsvis formfast plast, formfast og høfyldt plast, UN-godkendt plastemballage samt fleksi-

bel plast. Formfast og fleksibel plast er to forskellige emballeringstyper, hvor der kan opnås større konkurrenceneutralitet ved at afgiftsbelægge efter to forskellige vægtindeks. Dette er også begrundelsen for at differentiere mellem almindelig formfast plast og højfyldt plast.

Fleksibel plast adskiller sig fra formfast plast ved, at det ikke som formfast plast har samme volumen tom som påfyldt.

Det er en betingelse for anvendelsen af de særlige satser for genvundet fiberbaseret materiale og højfyldt plast, at virksomheden kan dokumentere, at emballagen består af mindst 50 pct. genvundet materiale henholdsvis fyldstof. Dokumentation kan f.eks. have karakter af en tro og love-erklæring fra virksomheden.

For såvel plastemballage som blik- og stålemballage foreslås der særlige satser for UN-godkendt emballage (FN-godkendt). UN-godkendelsen af emballage indebærer, at der med emballeringen er taget sikkerhedsmæssige hensyn. Det fører imidlertid til en tungere emballage, og det tages der hensyn til ved at indføre en forholdsvis lavere sats. Det er en forudsætning for at anvende satsen for UN-godkendt emballage, at godkendelsen fremgår på selve emballagen.

Ifølge lovforslaget skal enhver del af en emballage vejes og afgiftsbelægges efter de enkelte materialesatser. Det blev dog oprindeligt foreslået, at hvis emballagen for 95 pct.'s vedkommende består af ét materiale, kan hele emballagen afgiftsbelægges efter satsen for dette materiale. Det foreslås, at denne grænse nedsættes til 90 pct. Herved opnås der en lettere administration af afgiften for såvel danske påfyldningsvirksomheder som for importører af færdigvarer, og det vurderes, at der ikke skabes særlige omgængelsesmuligheder herved i forhold til det tidlige forslag.

Med udvidelsen af materialekategorierne og justeringen af afgiftssatserne skønnes forslaget fortsat at være provenuneutralt. Det skønnes, at der er behov for yderligere 100.000 kr. til etableringsudgifter og yderligere 1 årsværk i driften.

Til nr. 3

Ændringsforslaget indebærer, at afgiftssatsen for plast fordobles.

Til nr. 4

Ændringsforslaget indebærer, at afgiftssatsen for hvidblik og andre stålemballager fordobles.

Til nr. 5

Ændringsforslaget indebærer, at der ikke beregnes afgift af emballager af glas.

Til nr. 6

Ændringsforslaget indebærer, at afgiftssatsen for laminat fordobles.

Til nr. 7

Ændringsforslaget indebærer, at der for emballager, der indeholder pvc, tungmetaller og uønskede kemikalier, beregnes den dobbelte afgift af satsen for de pågældende materialekategorier.

Til nr. 8

Ændringsforslaget indebærer, at der ikke beregnes afgift af materiale af komposterbart materiale.

Til nr. 9

Efter de gældende regler skal virksomheder, der fremstiller afgiftspligtige detailsalgspakninger eller poser med henblik på salg, registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder. Virksomheder, der driver mellemhandel med ubrugte afgiftspligtige varer, har mulighed for at blive registreret.

Det foreslås, at det fremover kun er de fremstillingsvirksomheder, der fremstiller poser eller beholdere til spiritus, vin og øl samt mineralvand og andre varer tilsat kulsyre, som skal registreres.

For så vidt angår emballage til de varegrupper, der er omfattet af den foreslåede ny § 1, stk. 1, nr. 3-18, foreslås det, at kun virksomheder, der pakker eller aftapper disse varer på emballage, skal registreres. Det er vurderingen, at allerede den foreslåede frivillige registrering ville føre til, at afgiftspligten i realiteten ville blive overført fra emballageproducenterne til pakkerne og fylderne.

Det er disse virksomheder, der har de bedste forudsætninger for at afgøre afgiftspligten og foretage den nødvendige vægtmæssige opgørelse af de enkelte dele af den endelige emballage.

Hertil kommer, at man sikrer en entydighed i afgiftspligten. Det foreslås, at virksomhederne ikke skal registreres eller betale afgift, hvis de kun har et årligt salg svarende til en afgift på under 2.500 kr. Med afgiftens nuværende udformning er en obligatorisk registrering af pakkerne og fylderne den bedste administrative løsning. Hvis afgiften senere udvides til at omfatte varegrupper, som er udsat for emballering i detailledet, er det tanken at ændre registreringsbestemmelserne, så det sikres, at detailhandlere ikke bliver afgiftspligtige.

Ved salg af varer i detailledet er det typisk, at varerne puttes i poser, pakkes ind i gavepapir eller f.eks. samles i en papkasse. Denne form for indpakning af varerne er ikke salgsemballage og er dermed helt uden for afgiftsområdet.

Til nr. 10

Ændringsforslaget er en konsekvens af, at det for en række varegruppers vedkommende nu kun er de virksomheder, der emballerer varer, som skal registreres.

Til nr. 11

Som følge af de foreslåede ændringer vedrørende registrering præciseres det, at der ikke skal betales afgift af brugte varer, der genanvendes som emballage, og hvoraf der er betalt afgift ved den første anvendelse.

Til nr. 12

Det foreslås, at forslaget om at nedsætte afgiftsgodtgørelsen ved udførsel af brugte flasker til fornyet anvendelse i udlandet udgår. Det skyldes, at man er blevet opmærksom på, at afgiftsgodtgørelsen understøtter indsamlingssystemet af flasker i Danmark. Det er dog i stedet tanken på et senere tidspunkt at overveje, om godtgørelsesordningen kan udformes på en anden måde, der mere direkte præmierer og understøtter de eksisterende indsamlings- og genbrugssystemer.

Det foreslås herudover, at det stilles som en ny betingelse for afgiftsgodtgørelse, at de brugte flasker sælges til udlandet og ikke blot afhændes

vederlagsfrit. Bestemmelsen foreslås for at skærpe sikkerheden for, at flaskerne rent faktisk bliver anvendt på ny. Told- og Skattestyrelsen skal fastsætte nærmere regler om kravene til dokumentation for salget af flaskerne.

Til nr. 13

Det foreslås ud fra administrative hensyn, at der ikke skal betales afgift af bægre, bakker, papir og anden emballage, der hos den detailhandlende, f.eks. slagtere og viktualiehandlende, påfyldes f.eks. mayonnaise eller salatdressing med henblik på salg til den endelige forbruger. Kantiner, restauranter og storkøkkener, der sælger de nævnte varer til den endelige forbruger, er også omfattet af bestemmelsen.

En lignende bestemmelse var med i det oprindelige lovudkast, som blev sendt til høring. Det er tanken at bibeholde bestemmelsen, så længe afgiften ikke er generel, og dermed så længe afgiftspligten ikke generelt kan placeres hos emballageproducenterne.

Til nr. 14

Det foreslås, at forhøjelsen af bagatelgrænsen for afgiftsfrihed på 2.500 kr. årligt også kommer til at gælde for importører af afgiftspligtige varer. Det er tanken at opjustere denne bagatelgrænse, hvis kommende udvidelser af afgiftsgrundlaget gør det påkrævet.

Til nr. 15-17, 20 og 21

Der er tale om konsekvensændringer.

Til nr. 18 og 19

Ændringen er en konsekvens af, at forslaget om nedsættelsen af afgiftsgodtgørelsen ved udførsel af flasker udgår.

Til nr. 22

Som følge af, at en del af de fremstillingsvirksomheder og mellemhandlere, der hidtil har været registreret, ikke længere skal eller kan blive registreret, fastsættes det, at disse virksomheder skal afmeldes fra registrering.

Per Kaalund (S) Jens Peter Vernersen (S) nfm. Erik Mortensen (S)

Anna-Marie Hansen (S) Hugo Sørensen (S) Aage Frandsen (SF) Sonja Albrink (CD)

Morten Helveg Petersen (RV) Frank Aaen (EL) Peter Brixtofte (V) fmd.

Mariann Fischer Boel (V) Kristian Jensen (V) Flemming Kofod-Svendsen (KRF)

Flemming Hansen (KF) Brian Mikkelsen (KF) Kristian Thulesen Dahl (DF)

Kim Behnke (FP)

En af henvendelserne til udvalget og skatteministerens kommentar hertil**AAGE MOTTLAU A/S**

Rugmarken 38
3520 Farum

Den 8. juni 1998

Folketingets Skatteudvalg
Christiansborg

Ang. forslag til lov om ændring af visse detailsalgspakninger m.m.

Da vort firma først har modtaget høringsliste samt ovennævnte forslag om lovændring torsdag den 4. juni 1998, har vi desværre ikke haft mulighed for at svare før nu.

Jeg håber inderligt, at De vil give Dem tid til at gennemlæse denne skrivelse og indsigelse imod at pålægge legetøjsemballage en afgift baseret på vægt samt materialesammensætning.

Vi driver et mindre legetøjs-import firma, som er grundlagt i 1919 og derfor nok er det ældste i Danmark af denne art.

Vort mål har altid været at fremskaffe legetøj af høj kvalitet med stor legeværdi til danske børn.

Vi er et team på 5 ansatte med en års-omsætning fra lager på kr. 12.000.000,- excl. moms.

Vi lagerfører 4.468 stk. forskellige typer legetøj, hvoraf ingen har ens emballage.

Vi sælger på årsbasis 245.547 stk.enheder af disse 4.468 forskellige varenumre.

Vort daglige lager er på ca. 128.500 stk. enheder.

Vi har en udskiftning i vort sortiment pr. år med ca. 1.000 nye artikler.

Det er derfor helt klart for os, at vort firma på intet tidspunkt vil kunne tilpasse os en sådan lov, hvis den skulle blive vedtaget. Hvis vi skulle registrere emballage-vægt og sammensætning for 4.468 stk. forskellige varer, ville vi først skulle anskaffe en meget kostbar micro-vægt, samt ødelægge emballagen på mindst 1.200 stk. varer

(blistre-)kort m.m. der skulle skæres op, som herefter ville være usalgbare, samt udpakke 3.200 stk. andre artikler for herved at kunne registrere emballagevægt og sammensætning for disse.

Vi har vurderet, at denne første registrering af vort lager i dag ville tage en hurtigtarbejdende mand ca. 7-8 måneder, hvor han intet andet kunne foretage sig.

Når denne registrering var afsluttet, måtte vi investere i et nyt EDB-anlæg, samt et meget kostbart EDB-program, specielt lavet så dette kunne håndtere de meget store data, som skal til for at opfylde en evt. ny lov.

Derudover vil vi i fremtiden skulle tilføre de ca. 1000 nye varer pr. år, som er en normal udskiftning i vort program.

Vi vurderer at opstartomkostningerne for vort lille firma vil ligge på ca. kr. 300.000,- til kr. 450.000,- (Arbejdsløn, ødelagte varer, EDB-maskine og programmer) Herefter vil det nok koste os ca. pr. år kr. 50.000,- til 100.000,- at administrere en evt. lov.

Som det fremgår af ovennævnte, vil omkostningerne for at kunne levere oplysninger langt overstige evt. afgift, der skulle betales.

Vort firma vil iøvrigt ikke være i stand til at afsætte tid til dette arbejde, da vi i dag kæmper for at tilpasse vort EDB med år »2000« – og dette er meget tidskrævende og koster os mindst kr. 250.000,-.

Vi lever jo ikke af at veje emballage men af at sælge legetøj.

Følgende er nogle generelle kommentarer til lovforslaget:

»Legetøj«

Importør/detaillist

I loven omtales disse ofte som vidt forskellige, samt at det kun er importører og evt. danske fabrikanter, som skal betale denne emballageafgift. Således at detailhandlen ikke vil få arbejde med at administrere den lov.

Vi mener, at dette er helt forkert, samt at denne lov også vil ramme både forbrugeren og detailhandlen meget hårdt.

Mange danske legetøjsdetaillister køber i dag mange varer direkte fra fabrikker i EU og betaler direkte til disse fabrikker. Vort firma formidler mange af disse handler og fra vort lille firma er der kun tale om ca. 3.500 forskellige artikler, som mange små detailhandlere selv importerer.

Dette gør disse detailhandlere kun for at tilbyde de danske forbrugere produkter til så lave priser som muligt.

Dette er en udvikling, som er taget meget til i de sidste år. Og som vil stige enormt i fremtiden.

Dette er vel også en af grundtankerne med EU, at samhandel skulle blive lettere og derved give forbrugerne bedre priser.

Hvis derfor detailhandlere som køber varer fra andre EU-lande m.m. også skal svare afgift af deres import (emballage) vil de ikke være i stand til at administrere loven. Mange af de danske legetøjsbutikker er typiske »mand og kone« butikker og hvor skulle de kunne skaffe oplysninger med mere over de mange tusinde forskellige artikler, de i dag og fremover vil købe fra andre EU-lande.

I forvejen er vort firma og kunder hårdt ramt på vor omsætning i Modeltog. Disse sælges meget billigere i Tyskland og mange danskere køber derfor disse produkter der, eller får dem sendt pr. post fra små tyske detailhandlere direkte til deres danske hjem. Med tysk moms, som jo bekendt er 10 pct. lavere end den danske.

Som det sikkert også er Dem bekendt, skal vi jo i Danmark hver gang vi får leveret en sending Modeltog fra udlandet, gennemgå hvert lokomotiv, til signal m.m. – og svare den danske stat en afgift af hver af de små pærer på 50 øre.

Dette er en meget gammel dansk lov, som

ikke findes noget andet sted på Jorden. Så hvis de danske importører af Modeltog, udover afgifter på pærer, 10 pct. højere moms, også skal administrere en emballageafgift, tror vi at de giver op over for konkurrence fra Syd.

Emballageændringer

Der nævnes også, at afgiften vil have den virkning, at emballage grundet afgiften fremover skulle blive mindre ressourcekrævende. Det mener vi ikke er korrekt.

De ganske få legetøjsfabrikker der findes i Danmark, sælger kun en meget lille del af deres produktion i Danmark og vil derfor selvfølgelig tilpasse deres emballage til lande uden for Danmark, hvor de har deres marked.

Danske legetøjsimportører har i dag stort set ingen indflydelse på emballagen.

De må jo huske, at vi kommer fra et »miniland« og de største problemer er ofte blot at få lov at få leveret de små antal, vi kan bruge i Danmark.

Så danske krav er umulige i den virkelige verden.

Men kom der et samlet krav fra EU, er det jo selvfølgelig noget andet.

Detailemballage nævnes ofte som et unødvendigt onde.

Det mener vi ikke, at det er.

I gamle dage var legetøj ofte emballeret i en brun papæske uden billede. Dengang fik man en »profil« betjening i den gamle legetøjsbutik.

Disse butikker har udviklingen lukket for mange år siden og erstattet med selvbetjeningsbutikker.

Det er derfor meget vigtigt, at emballagen er af høj kvalitet, så forbrugeren ud fra emballagen kan se/få de oplysninger, som er vigtige for at hun/han kan træffe sit valg/ønske.

Det er også meget vigtigt, som De måske allerede ved, at der er plads på emballagen til oplysninger om de manbe *lovkrav* der er om legetøj: CE-mærkning, advarsler, aldersangivning, samt for visse varer også produktsammen sætning m.m.

Disse oplysninger er ofte på de sprog, der benyttes i EU og derfor pladskrævende på emballagen.

Så god emballage er meget vigtig.

Tyskland

Der er også nævnt, at firmaer, der allerede

handler med Tyskland, vil kende til det tyske system.

Her må der være tale om danske exportører til Tyskland – og så vidt jeg forstår, er der tale om *import* og ikke *export*, der skal betale afgiften.

Og tyske firmaer, der sælger til Danmark, derfor ikke kender til de tyske regler. Vi har spurgt flere tyske firmaer om det tyske system og alle har fortalt os det samme; det virker ikke og det påtænkes at ændre det.

Vi mener derfor ikke en evt. lov om afgift på emballage til legetøj vil ændre emballagen, men blot vil være en extra »skat på børns leg med godt legetøj«. Så hvis det er børnene, man ønsker der skal betale en extra skat, må der kunne findes en lettere måde at opkræve denne på.

Skulle De, efter at have læst dette, fået lyst til at besøge een af Danmarks ældste legetøjsimportører mens vi endnu er her, skulle det glæde os meget.

Med venlig hilsen

AAGE MOTTLAU A/S

Preben Mottlau

Aage Mottlau A/S mener, at den foreslåede vægtbaserede afgift vil være administrativt meget besværlig og belastende for legetøjsimportører.

Kommentar:

Det er rigtigt, at enhver form for emballage til legetøj skal vejes med henblik på beregning af afgift efter de foreslåede regler. Normalt må det forventes, at oplysningerne om emballagens vægt kan fremskaffes hos legetøjsproducenten. Det vil i hvert fald være tilfældet, når der er tale om danske producenter, og når der er tale om producenter, som også leverer til det tyske marked, hvor der allerede eksisterer et vægtbaseret system.

Det kan dog ikke afvises, at der vil være tilfælde med import af legetøj, hvor importøren selv må fremskaffe sig vægtoplysningerne. Det er naturligvis forholdsvis administrativt belastende, hvis der er tale om import af små, skiftende mængder af varer.

Der er ikke krav om afgiftsbetaling hos detailhandlere, medmindre detailhandlerne selv direkte importerer varer. For at undgå helt urimelige situationer er der foreslået en bagatelregel, hvor importører fritages for at betale afgift, hvis den samlede årlige afgift er på under 500 kr.

Jeg agter at stille et ændringsforslag til 2. behandling, hvorefter bagatelgrænsen hæves til 2.500 kr.

Skatteministerens kommentar til henvendelsen fra Legetøjsbranchens Fællesråd

Legetøjsbranchens Fællesråd har fremlagt et notat i forbindelse med foretrædet for Skatteudvalget den 10. juni 1998. Fællesrådet oplyser en række tal for legetøjsmængderne og mener, at provenuet står i skærende kontrast til omkostningerne ved administrationen af afgiften på legetøjsområdet. Fællesrådet anslår det samlede provenu på legetøjsområdet til at være omkring 5,8 mio. kr.

Kommentar:

Den vægtbaserede afgift er en lav afgift i for-

hold til de hidtidige volumenbaserede afgifter. Afgiftens niveau er fastsat under hensyntagen til ikke at risikere miljømæssigt u hensigtsmæssige reaktioner på afgiften. Administrationsudgifterne er derfor også forholdsmæssigt høje i forhold til provenuet, hvis man sammenligner med andre afgifter, som først og fremmest er provenumæssigt bestemt.

Jeg forventer i øvrigt, at branchen i vid udstrækning kan drage administrativ nytte af, at et vægtbaseret system allerede er kendt for varer, som afsættes på det tyske marked.

Bilag 2

Nogle af udvalgets spørgsmål til skatteministeren og dennes svar herpå*Spørgsmål 6:*

Hvorfor fremgår det ikke af lovforslagets bemærkninger, at det var et udkast til lovforslag, der har været forelagt Erhvervsministeiets testpanel, og at udkastet blev ændret på en række punkter efter testpanelets udtalelse og inden fremsættelsen af lovforslaget i Folketinget, hvorved testpanelets vurdering som gengivet i bemærkningerne ikke er dækkende i relation til det fremsatte lovforslag?

Spørgsmål 7:

Kan ministeren bekræfte, at bemærkningerne i lovforslaget om, at lovforslaget har været forelagt Erhvervsministeriets testpanel, i realiteten indebærer, at ministeren har ført Folketinget bag lyset?

Svar:

Når det ikke fremgår af lovforslagets bemærkninger, at det var et udkast til lovforslag, der har været forelagt Erhvervsministeriets testpanel, og at udkastet blev ændret på en række punkter inden fremsættelsen, skyldes det, at det er normal procedure, at et lovudkast sendes til høring, og denne gang også til testpanelet, og at man efterfølgende søger at imødekomme de ønsker, der fremkommer i høringsprocessen.

Forslaget er således ændret på forskellige områder som følge af den foretagne høring. Tidsmæssigt har det dog ikke været muligt at høre testpanelet på ny.

Jeg beklager, hvis formuleringerne i lovforslaget har kunnet misforstås.

Kun en tåbe ville forsøge at føre Folketinget bag lyset. Det kunne jeg aldrig drømme om.

Jeg kan i øvrigt henvise til mine besvarelser på bilag 16-17.

Spørgsmål 8:

Hvad betyder udvidelsen af materialekategorierne og justeringen af afgiftssatserne for provenuet, og er ministeren villig til at indføre en revisionsbestemmelse, så man i givet fald giver kompensation til de berørte virksomheder, såfremt provenuet af afgiften bliver større end skønnet?

Svar:

Som nævnt i bemærkningerne til ændringsforslaget skønnes det med udvidelsen af materialekategorierne og justeringen af afgiftssatserne fortsat at være provenuneutralt. Lovforslagets provenuforudsætninger og grundlaget for afgiftssatserne er dog forbundet med en vis usikkerhed, som især skyldes kvaliteten af de tilgængelige oplysninger om emballagemængder og -materialer. Lovens afgiftssatser vil blive taget op til revision i samarbejde med brancheorganisationerne senest den 1. januar 2000 med henblik på at gennemføre de ændringer, der måtte vise sig at være behov for. Det er tanken samtidig at overveje den udvidelse af det afgiftspligtige område, som er nævnt i lovforslagets almindelige bemærkninger.